

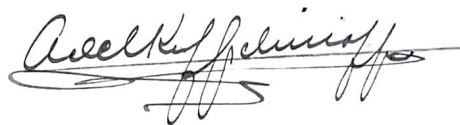

S t o r a u t s k o t t e t s betänkande
N:o 12 i anledning av Ålandslandstings motion
N:o 12/1924.
om lag angående utövande av lösningsrätt vid
försäljning av fastighet inom landskapet Åland.

Landstinget har, i följd av att vid andra behandlingen av ovan-
nämnda motionsförslag, ändring i dess andra § beslutits, återremit-
terat detta ärende till Stora utskottet, i och för inhämtande av dess
utlåtande.

Stora utskottet har handlagt ärendet, och då detsamma ej kan om-
fatta den vid omröstningen i Landstinget antagna ändringen varige-
nom ordet "flertal" skulle utgå från Lösningslagens 2:dra §, vill
Utskottet vidblivande sin tidigare ställning hos Landstinget vörd-
samast föreslå

att Landstinget ville omfatta Stora utskottets
tidigare i ärendet avgivna betänkande, varigenom
ordet "flertal" skulle kvarstå i lagens andra para-
graf och denna sålunda förbliva oförändrad.
Mariehamn, den 14 april 1924.

På Stora utskottets vägnar:

Till Ålands Landsting.

Sedan Republikens President till Ålands landsting för antagande överlämnat ett av Riksdagen den 4 oktober 1927 godkänt och från 1925 års Riksdag vilande lagförslag om utövande av lösningsrätt vid försäljning av fastighet i landskapet Åland i den lydelse sistnämnda Riksdag antagit detsamma, har Landstinget vid höstsessionen sistlidet år emellertid beslutat att icke antaga ifrågavarande lagförslag, i anledning varav Presidenten även förordnat, att sagda lag skall förfalla.

Det har i frågan om utövandet av lösningsrätt vid försäljning av fast egendom på Åland flerfaldiga gånger framhållits, hurusom detta för landskapets inbyggare och hela Ålands framtid så utomordentligt betydelsefulla spörsmål måste ordnas i överensstämmelse med de utfästelser, som Folkens Förbunds Råd de facto givit Ålands folk för tryggandet av befolkningen vid dess jordbesittning, ehuru det i garantilagen av den 11 augusti 1922 intagna stadgandet härom, på vilket lösningslagen skall fotas, erhållit sådan lydelse, att nämnda utfästelse blivit värdelös. Vid sådant förhållande och då frågan, i betraktande av befolkningens rättmätiga krav, måste ordnas i överensstämmelse med givna löften, anse underskrivne, att Landstinget bör taga nytt initiativ till tryggandet av denna landskapets fundamentala rätt.

Vi få på grund härav vördsamt föreslå, det Landstinget måtte besluta att lämna Landskapsnämnden i uppdrag att till Landstinget inkomma med förslag till lag om utövande av lösningsrätt vid försäljning av fastighet i landskapet Åland.

Mariehamn, den 20 februari 1928.

Oscar Bomanson.

Johannes Eriksson.

K.J. Blomroos.

Jean Törnroos.